

Pregó de la Festa de la Misteriosa Llum 2023

AGUSTÍ COTS CALSINA

Col·lecció "Pregons institucionals"
Número 59, febrer de 2023

Edita: Ajuntament de Manresa

Impressió: Inom, SA

Agraïments: Associació Misteriosa Llum

Dipòsit legal: B-31.779-1991

El pregó

Pregó de la Festa de la Misteriosa Llum, a càrrec del Sr. Agustí Cots Calsina, constructor

17 de febrer de 2023

Il·lustríssim Senyor Alcalde, Excel·lentíssima Corporació Municipal, Digníssimes autoritats, membres de l'Associació Misteriosa Llum, membres del Gremi de la Construcció de Manresa i Comarques, entitat administradora de la Festa de la Llum d'enguany

Senyores i senyors,

Quan el meu fill Jaume em va comentar que aquest any 2023 el Gremi de la Construcció de Manresa i Comarques seria l'entitat administradora de la Llum ho vaig trobar molt encertat, ja que es commemoren els set-cents anys de la seva constitució a la nostra ciutat.

Però quan em va dir que volien que jo fos el pregoner de la festa li vaig dir que no, que la meva etapa dins del gremi ja havia passat, que ja estava desconnectat de l'entitat i del món de la construcció. Però després ho vaig estar pensant i repensant tranquil·lament i, finalment, el meu obsessiu interès en la defensa del paleta –que he fet al llarg de la meua vida professional– i per què no dir-ho, la insistència de l'actual junta del gremi, em van fer canviar d'opinió i acceptar la proposta que, a més a més, com a manresà m'omple d'orgull.

El nostre gremi és una associació de petits constructors que, com el seu nom indica, es troba a les comarques de la Catalunya central i que té per finalitat defensar les empreses agremiades i de rebot a totes les empreses vinculades a la construcció. El gremi va ser refundat, després de la desaparició dels sindicats verticals, el 24 de gener de 1978.

En aquesta primera junta de govern presidida pel constructor i soci Josep Claret Tarrés, hi vaig participar, juntament amb altres companys constructors, com a vocal. Vaig continuar com a vocal en quatre juntes més, sota les presidències de Francesc Vidal Serena, Jaume Arimany Pujol i Josep Pons

Camps, fins que en l'assemblea de la sisena junta, celebrada el 2002, vaig ser escollit president. Vaig ostentar la presidència del Gremi durant tres juntes seguides, des del 2002 al 2014. Aquell any 2014 en Josep Alias Rovira fou escollit president, càrrec que actualment encara ostenta.

Soc aparellador i constructor, i el meu pregó, per la meva condició professional, serà més aviat tècnic en defensa dels oficis i en especial dels paletes.

Som al segle XXI, el segle de la digitalització, de Twitter, Instagram i només sents parlar de Youtube, TikTok, *influencers*, etc., i dels milers de seguidors que cadascun d'ells té, però poca gent parla o pensa en els oficis de tota la vida com el de paleta.

Quan un *influencer* escriu un missatge o grava unes seqüències, arriba a milers de seguidors i això li comporta grans beneficis, que li permeten, per exemple, comprar una luxosa i gran casa que, lògicament, ha fet un constructor i que alhora ensenya a tots els seus seguidors.

Si aquest *influencer* un dia envia un missatge d'un accident o d'un problema a casa seva, tots els seus seguidors començaran a fer comentaris, però el problema continuarà i es resoldrà amb gent d'oficis, ja siguin paletes, llauners, fusters, electricistes, pintors... I no pas per les intervencions dels seus seguidors.

No tot s'acaba prement tecles i connectant-se a les xarxes, perquè en ple segle XXI es continuen necessitant les mans de la gent d'oficis com en el segle XIV.

El paleta, o si voleu, mestre de cases o paleta/constructor és actualment, sinó l'ofici més antic de la història de la humanitat, un dels més antics, i ha perdurat segles i segles.

Quan els primers homes vivien en balms i coves, segur que algú posava unes quantes pedres una sobre l'altra i pells per evitar l'entrada d'animals, aigua o altres elements a l'interior de l'habitatge. O sigui que feia una paret, que és una de les feines que continuem fent.

I quan anem de viatge per aquests mons, el primer que fem és buscar un hotel, un hostel, una casa o un altre lloc per passar-hi els dies. I després sortim a veure temples, esglésies, catedrals, monuments, places, carrers o altres edificis singulars. I qui ha participat en la construcció de tots aquests edificis? Paletes!

Quina relació hi ha entre la confraria de mestres de cases i el nostre gremi actual amb la Festa de la Llum?

Aquesta la celebrem a la nostra ciutat de Manresa cada 21 de febrer per commemorar la vinguda el 1345 d'una misteriosa llum des de Montserrat fins a l'església del Carme. Aquesta llum, segons la tradició, va traspasar el rosetó

central i es va dividir en tres braços lluminosos que es van dirigir a la capella de la Santíssima Trinitat; a la capella de la Santa Creu o de Sant Salvador i a l'altar major.

El 1321, els mestres de pedra (*lathonorum*) van demanar permís al bisbe de Vic per constituir una confraria en una església sota la invocació de Sant Tomàs i Santa Llúcia.

Durant el febrer de 1323, aquest mes fa 700 anys, la Canònica de la Seu i el degà de la ciutat van aprovar l'acte de fundació d'una església extramurs o fora muralles, al costat de l'Hospital Inferior. L'acta, amb la presència de seixanta-nou mestres de cases i alguns moliners, quasi tots de Manresa excepte quatre de Sant Joan de Vilatorrada, concedia permís per construir una capella sota la invocació de Sant Tomàs i Santa Llúcia al costat de l'Hospital Inferior.

I per què Santa Llúcia? Perquè es considera una santa amb propietats remeieres per a la vista.

Per aquesta raó, els picapedrers, molers, marbristes, barrinaires, paletes i, en general, els oficis que treballaven la pedra, la invocaven per tal que els protegís perquè no els anessin resquills als ulls.

Amb la fundació, el 1323, de la confraria o gremi de paletes, es constituïa el tercer gremi més antic de la ciutat, rere els gremis de sabaters i de blanquers, fundats l'any anterior, i abans dels divuit que es van crear amb posterioritat a la nostra ciutat, a més dels vuit que es van formar en diferents pobles de la comarca com Cardona, Moià, Sallent, Santpedor, Artés i Navarces.

Una altra data que relaciona la nostra activitat amb la Festa de la Llum és el 9 d'octubre de 1339.

Aquell dia, vuit mestres de cases de Manresa, els noms dels quals cal esmentar: Martí Alarigues, Bartomeu Alarigues, Guillem de Monistrol, Pere Molins, Arnau Martos, Francesc Ricolf, Pere Ubach i Arnau Ferran, varen prometre davant notari que en un temps de cinc anys farien arribar l'aigua per un canal o séquia que començaria en el terme de Balsareny i seguiria fins arribar a Manresa en el punt conegut com el Coll de Ses Oliveres, a la partida del Guix.

Ja feia un temps que mestres liniadors havien començat a fer estudis del terreny per trobar els millors punts per on havia de passar el canal, mentre altres mestres d'obres buscaven el millor indret per on s'havia de prendre l'aigua del Llobregat i que, com tots sabeu, va ser a sota del castell de Balsareny, on es va construir una presa per aturar una part de l'aigua del riu Llobregat, coneguda amb el nom de Resclosa dels Manresans.

I un dia abans del contracte amb els mestres d'obres, els consellers de la

ciutat signaven un pagament amb Guillem Catà de Barcelona, mestre major o arquitecte, per al cobrament de 200 sous per la feina d'anivellament. Ell era el *“responsable per a veure, regoneixer y dirigir aquelles obres de la séquia a fi de que se fesen amb la deguda perfecció”*.

En aquestes dues dates, veiem la implicació dels paletes o mestres de cases a la ciutat i el seu creixement al segle XIV. Però no només en aquesta obra de la Séquia, sinó també en la seva participació en un conjunt de grans edificis que es van aixecar a la primera meitat del segle XIV, que alguns autors han definit com el “segle d'or manresà”. I és que, a part de la Séquia i la capella de Santa Llúcia, es van construir edificis religiosos com la Seu, que quan es va celebrar la benedicció de la primera pedra, l'any 1328, ja feia cinc anys que la nostra confraria estava constituïda.

Igualment, nombrosos mestres de cases van participar en la construcció de les esglésies del Carme, Sant Pere Màrtir, Sant Andreu, Sant Miquel, Sant Pau i Santa Clara, però també en la tercera i darrera ampliació de les muralles; en la reconstrucció del Pont de Manresa, després conegut amb el nom de Pont Vell per la construcció del Pont Nou, i els ponts de Rajadell i Pont de Vilomara, tots pagats pel Comú de la ciutat, i amb la participació de gent del nostre ofici.

O sigui que Déu n'hi do la feina que varen tenir els primers mestres de cases manresans agremiats.

Ja ens agradaria tenir avui dia la mateixa quantitat de feina a la ciutat que la que tenien els mestres de cases manresans el segle XIV.

Perquè la Manresa dels segles XIII i primera meitat del XIV, la dels oficis, era una ciutat pròspera, amb ambició, amb visió de futur, fet que ha permès que els manresans i manresanes no hagin hagut de patir durant sis-cents quaranta anys, com sí que ha passat a moltes ciutats del país, per un element tan necessari i vital com és l'aigua.

L'antic mestre de cases ha anat evolucionant fins al que avui coneixem com a constructor. Alhora, dins el món de la construcció, han anat apareixent altres figures empresarials com el contractista i el promotor.

Aquests també són necessaris en el món de la construcció, però normalment el contractista s'interessa pels resultats econòmics de les obres però no entra en l'esperit de l'ofici.

La definició que dona el diccionari ens mostra aquesta diferència. Així, es diu que un constructor és una persona que construeix, mentre que un contractista és una persona que per contracte executa una obra i que pot subcontractar.

I pensant en el contractista, em ve a la memòria una anècdota que em va passar fa uns quants anys. En una primera visita a una obra em vaig trobar amb l'arquitecte, un bon professional i professor d'una escola d'arquitectura del nostre país, amb el qual no ens coneixíem personalment. Em va comentar que el primer dia de classe amb els nous alumnes sempre els deia “*El contractista, contra ti está*”.

Jo em vaig quedar molt parat i només li vaig contestar: “*Jo no soc contractista, sinó constructor.*”

I què significa? Doncs que col·laboro en l'obra.

Vàrem acabar l'obra molt bé i en anys posteriors vam seguir col·laborant en altres obres.

I és que tradicionalment el món de la construcció sempre ha estat la ventafocs dels oficis, mal vist per l'administració i per la societat civil en general.

N'és una mostra la mateixa història de la Séquia i el Misteri de la Llum. En l'enfrontament del bisbe de Vic amb la ciutat de Manresa pel pas de la Séquia per les terres del bisbat, el bisbe va amenaçar la ciutat i l'any 1340 va decretar l'excomunió dels consellers i jurats i també dels mestres de cases o picapedrers i mestres experts que construïen la Séquia. I sort que el 21 de febrer de 1345 va venir la Llum des de Montserrat, perquè gràcies al Misteri de la Llum el bisbe ens va aixecar l'excomunió.

O sigui que ja veieu que també ens va tocar el rebre.

Potser també perquè estem i hem estat poc prestigiats, com a curiositat cal dir que, per ordre del Degà de la ciutat, fórem l'únic gremi medieval que va haver d'instal·lar la capella fora muralles, al costat del torrent Mirabile i de l'Hospital inferior, també conegut amb el nom d'Hospital dels pobres. La resta de confraries tenien la seva capella dins la ciutat emmurallada: tretze la tenien a la Seu; quatre al Carme i tres a Sant Domènec.

I per què la societat ens veu amb mals ulls?

Per què és un treball perillós?

Per què és un ofici en què es treballa a l'exterior, amb fred i calor segons l'època?

Per què existeix un intrusisme de persones no vinculades al nostre sector amb el qual hem hagut de lluitar des de sempre des del Gremi?

O per l'increment de costos a les obres per feines no previstes?

La veritat és que no sé la raó exacta d'aquesta mala fama, però el que sí que puc dir és que quan em demanen la professió sempre he contestat, molt orgullós: constructor. Perquè nosaltres, els constructors, només som els

executors materials d'un projecte acordat entre el propietari o promotor i el redactor del mateix, ja sigui arquitecte o enginyer o un altre tècnic.

Penseu que dels vint-i-un gremis o confraries constituïts a Manresa des de 1322 fins a 1702, només en queda un a Manresa, el nostre. Perquè els fusters i pagesos, que encara existeixen com a gremi, es van fusionar amb el seu gremi provincial. Així doncs, tan dolents no podem ser quan portem 700 anys d'història com a gremi a la nostra ciutat!

Els primers temps dels gremis, l'ofici de paleta s'iniciava amb l'aprenentatge que generalment durava quatre anys i encara que la majoria dels aprenents eren fills de mestres de cases, la formació es feia fora de la família, mitjançant un contracte entre el mestre i l'aprenent. El primer es comprometia a ensenyar-li l'ofici, acollir-lo a casa seva, proporcionar-li aliment, roba i calçat. L'aprenent es comprometia a aprendre l'ofici, ser bona persona, obedient i no escapar-se. Alguns contractes estipulaven que al final del període d'aprenentatge, el mestre li lliurava una quantitat de diners o un bé material, com un parell de sabates.

Després d'aquest període de formació, l'aprenent es convertia en fadrí. Aquest ajudava al mestre i, de vegades, fins i tot es podia encarregar d'obres menors com unes petites reformes o començar a construir alguna paret mitgera.

Al cap d'uns anys, els fadrins podien accedir al grau superior de mestre d'obres. Per això calia superar una prova, l'obra mestra, en la qual havien de demostrar els seus coneixements sota la supervisió dels dirigents gremials de la confraria.

Per fer aquesta prova, l'aspirant havia de pagar vint sous, una quantitat bastant elevada, si era de la Corona d'Aragó, i cinquanta sous si era d'altres territoris. Això feia que molts fadrins es quedessin al llarg de la seva vida laboral dins d'aquesta categoria professional. A més, segons la situació econòmica del moment, podia ser que no calguessin més mestres de cases, i per tant la confraria no donés el títol i en canvi, en èpoques d'expansió, quan eren més necessaris, sí que ho fessin.

Als segles XVI i XVII, van arribar a Catalunya, i també a la nostra ciutat, un gran nombre d'immigrants d'Occitània. Una bona part d'ells eren mestres de cases o dedicats a oficis relacionats amb el món de la construcció, com picapedrers, rajolers, guixaires o teulers.

Molts d'aquests nouvinguts es van casar amb filles de mestres de cases, potser per aconseguir una seguretat laboral, un major prestigi social o pagar menys diners per obtenir el títol pertinent.

Aquesta vessant integradora del nostre ofici amb gent nouvinguda al nostre territori es va veure replicada en diferents onades d'immigració, com a la segona

meitat del segle xx, amb treballadors de la resta de la península, amb un idioma i una cultura semblant a la nostra, i durant aquest segle XXI, amb immigrants provinents de la resta del món amb una cultura, idioma i creences religioses molt diferents de les nostres i que suposa un repte afegit a la gestió de les obres.

Com hem dit anteriorment, l'ofici de paleta és i ha estat molt endogàmic. S'ha transmès de pares a fills i ha continuat en generacions posteriors. Aquesta ha estat una constant en el nostre ofici. Actualment un percentatge molt elevat de constructors, com és el meu cas i el d'altres companys presents en aquest saló, som fills de constructors, i els nostres fills segueixen l'ofici.

L'aprenentatge en el nostre ofici, i diria que en tots, és fonamental. Per això el nostre gremi sempre ha dedicat una part molt important a la formació en general i dels aprenents en particular. L'any 2001 vàrem aconseguir el que sempre havia estat una reivindicació històrica del gremi, la concessió d'un Cicle Formatiu de Construcció de Grau Mitjà a l'Institut Castellet de Sant Vicenç de Castellet. El cicle va començar el curs 2002-2003 i des d'aquell moment i fins ara, vint promocions han rebut el suport tècnic, econòmic i material de les diferents juntes del Gremi, perquè considerem que la formació dels joves és un aspecte fonamental per tal de capacitar-los com a bons professionals.

Per això no us ha d'estranyar que un dels actes que ha organitzat el Gremi com a administradors de la Festa de la Llum 2023 sigui recuperar el Concurs de Paletes, però en aquesta ocasió només hi participaran alumnes d'aquest Cicle Formatiu de Construcció de l'Institut Castellet.

Tot i que també cal dir que en l'actualitat el tema de l'aprenentatge continua sent molt complicat, la majoria de vegades per traves legislatives. Actualment, el món de la formació en la construcció es regeix per un decret d'agost de 1957 sobre treballs prohibits a les dones i menors, per perillosos i insalubres, i que, per desgràcia, només es va derogar el 1995 en la part que feia referència a les dones.

A dia d'avui, 17 de febrer de 2023, un aprenent de paleta de setze anys no pot agafar cap eina elèctrica ni pujar a una bastida. Ja us podeu imaginar com eren les eines i bastides l'any 1957. No tenen res a veure amb les que es munten avui dia. Fins i tot s'utilitzen com a graderies provisionals per tot tipus d'espectacles, en les quals accedeixen tot tipus de persones sense discriminacions d'edat.

Aquí es denota aquesta manca d'interès per actualitzar una llei que cal modificar i que limita l'accés d'aquests estudiants de l'Institut Castellet per poder realitzar aquestes pràctiques en les nostres obres.

Aquestes prohibicions ens aparten del sector dels joves de setze anys que tenen curiositat i interès en l'ofici de paleta, perquè hem de tenir en compte

que aquest aprenent el primer any cobrarà molt més que molts llicenciats en la seva primera feina.

Segons les lleis, es considera que aquest jove no és prou madur per posar en pràctica els coneixements adquirits a les aules i ser conscient dels riscos que hi ha a l'obra, però sí que ho és per, posem per cas, arribar a l'institut en motocicleta, o prendre decisions vitals com el canvi de sexe o l'avortament sense l'autorització d'un adult. Per què legalment no equiparem aquestes qüestions perquè estiguin al mateix nivell?

Heu de pensar que els paletes, com altres oficis, estem orgullosos de la nostra feina, de la feina ben feta. El nostre treball en la majoria de casos durarà molts anys, fet que representants d'altres oficis no poden dir. Només cal contemplar les construccions fetes pels egipcis, els grecs o els romans després de 2.000 anys.

Abans d'anar acabant, no voldria passar de llarg la relació de la nostra empresa, Cots i Claret, sempre dins del gremi de Manresa, tant en els primers anys de la seva existència com avui, amb la Séquia. Perquè no sé si sabeu que entre els anys 1965 i 1967, vàrem realitzar per la Junta de la Séquia el mur de formigó i la resta de treballs necessaris com la connexió amb la Séquia per la formació del llac de l'Agulla i que per la Festa de la Llum de 1977 es va inaugurar amb el que coneixem com el Parc de l'Agulla. Les obres de la Casa del Sequaire, avui "Berenador de l'Agulla", i la nova estació de la planta potabilitzadora de la Junta d'Aigües Potables, a sota de cal Vinyes, també van ser a càrrec nostre.

En 700 anys d'història, el nostre gremi ha passat per moltes etapes. Anys de grans construccions, com la primera meitat del segle XIV o la segona meitat del segle XIX i primers del XX, amb la construcció de grans fàbriques tèxtils, tallers, escoles, cases senyoriales, cases entre mitgeres, cases de pisos, entre altres. I anys de crisi, com la segona meitat del segle XIV, la postguerra o la segona dècada del present segle.

I ara, amb motiu de commemorar set-cents anys d'història del Gremi de Constructores, la ciutat ens ha concedit el privilegi, que agraïm molt, de ser els administradors de la Festa de la Llum 2023.

A part dels actes ja tradicionals, la nostra junta ha preparat una sèrie d'activitats que esperem que comptin amb la participació de la ciutadania. Entre altres, cal destacar una festa infantil a la plaça de Sant Domènec, amb la col·laboració del CAE, en què els infants pintaran lliurement un rajola que servirà per fer diversos panells a fi de construir murals perquè quedi constància que amb el treball de tots podem fer una obra que individualment seria molt laboriosa de fer.

A la mateixa ubicació, es realitzarà l'esmentat Concurs de Joves Paletes

amb la participació d'alumnes que cursen el Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Construcció a l'Institut Castellet de Sant Vicenç de Castellet.

Amb FotoArt Manresa, s'ha convocat un Concurs de Fotografia d'edificis o construccions emblemàtiques de la ciutat de Manresa i voltants.

A fi de deixar constància de la commemoració dels set-cents anys d'història del Gremi a Manresa i de la nostra implicació en la vida social i cívica de la ciutat, s'inaugurarà un monument al costat de la capella del Rapte, a la plaça de Sant Ignasi. El Memorial es localitza al mateix indret on hi havia la capella de Santa Llúcia, on es va fundar el nostre gremi.

Així mateix, un dels actes de cloenda de la commemoració, serà la presentació de la segona edició del llibre *De mestres de cases a constructors, 700 anys d'història a Manresa i Comarques*, de l'historiador Francesc Comas Closas.

Malgrat els problemes administratius, econòmics, polítics, socials i d'altres, el Gremi de la Construcció de Manresa i Comarques volem continuar sent, al cap de set-cent anys de la seva creació, un motor i un referent de la societat actual com ho foren aquells mestres de cases de primers del segle XIV que engrandiren una ciutat, Manresa, i la comarca.

Finalment voldria fer un recordatori al meu pare, Jaume Cots, paleta de poble que va fer l'aprenentatge a Barcelona a casa d'un paleta petit constructor que a més tenia vaques. Com que vivia a casa d'ell, i sense cobrar, pagava el seu manteniment repartint llet al matí o al vespre fora d'hores del seu dia a dia com a aprenent.

La seva valentia d'establir-se i casar-se en uns moments tan difícils com la post-guerra i al cap de poc temps associar amb en Josep Claret Puigarnau i constituir l'empresa que a dia d'avui els nets d'ambdós encara mantenen.

També voldria agrair a la meva família la paciència, per la poca dedicació a ells ja que, per la meva manera de ser, vaig dedicar molts dies i hores a la feina. I en especial a la meva dona, ja que, quan arribava a casa, normalment hi entrava amb les sabates brutes o enfangades.

Per últim vull agrair al Gremi de Constructors de Manresa i Comarques la confiança depositada en la meva persona per fer el pregó en aquesta data tan assenyalada. No sé si he cobert les expectatives, però ho he fet amb molta estima i orgull vers el meu ofici i la paleta.

Moltes gràcies per la vostra atenció

Bona Festa de La Llum, Visca Manresa i Som-hi Resa!

El Pregoner

Agustí Cots Calsina

Va néixer al carrer Jorbetes de Manresa el 26 d'agost de 1942.

De jove va estudiar Peritatge Mercantil al Col·legi La Salle del carrer Esquilets de Manresa. Tot seguit va estudiar la carrera d'Aparellador a l'Escola Tècnica de Barcelona, i forma part de la promoció de l'any 1964.

Mentre realitzava els estudis de la carrera, treballava a les tardes al despatx de l'arquitecte Josep Sobrevias Treserras. Un cop finalitzats els estudis, va entrar a treballar d'aparellador a l'empresa constructora Sograma de Barcelona.

A mitjans de l'any 1965, va marxar a fer el servei militar normal a l'Àfrica, en concret al Marroc, a la població de Sidi Ifni. Va haver de finalitzar-lo sobtadament a mitjans d'octubre de 1966 per la mort del seu pare Jaume.

Amb aquestes circumstàncies es va veure obligat a agafar les regnes de l'empresa constructora Cots i Claret, juntament amb Josep Claret Tarrés, fill del soci del seu pare Josep Claret Puigarnau.

L'octubre de 1971 es casa amb Maria Lluïsa Sarrate Daurella, amb qui té quatre fills: el Carles, l'Albert, la Mireia i el Jaume.

Durant 8 anys va ser membre del Comitè Executiu de la Cambra de Comerç i Indústria de Manresa sota la presidència d'en Josep Maria Calmet Iglesias. També va participar, juntament amb altres empresaris, en la creació de la Federació Empresarial de Catalunya Central, essent membre del Comitè Executiu presidit per Ramon Cuitó Miserachs.

Des de 1978, en que es va refundar el Gremi de Constructors d'Obres de Manresa i Comarca, va participar primer com a vocal, fins al 1997; després com a vicepresident, des del 1997 al 2002; i finalment com a president, des del 2002 fins el 2015. Amb el suport de la Cambra de Comerç de Manresa van aconseguir que es creés la comissió "Taula de la Construcció".

Des del Gremi va impulsar la creació del cicle formatiu de la Construcció a l'IES Castellet de Sant Vicenç de Castellet.

L'any 2008 se li va concedir el Premi Especial per la Trajectòria Professional dins els 5ns Premis Catalunya Construcció promoguts pel Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona.

La delegació del Bages, Berguedà i Anoia del Col·legi d'Aparelladors, Arquitectes Tècnics i Enginyers de l'Edificació de Barcelona li va atorgar l'any 2014, el Premi Àlex Mazcuñán i Boix, en la seva tercera edició.

Dins l'àmbit de ciutat, fora del seu sector professional, va formar part en dos períodes diferents de la directiva del Manresa Esportiu Basquet. El primer, les temporades 81-82 i 82-83, en qualitat de vicepresident, sota la presidència del Carlos Casas Alàs. El segon període, entre les temporades 92-93 I 2012-13, les 5 primeres com a vicepresident, essent president en Benjamí Garcia López, i les altres com a vocal.

Dins l'àmbit professional ha intentat sempre inculcar tres conceptes clars en la manera de treballar de l'empresa familiar: la primera és la seguretat a les obres; la segona és la formació i en especial els aprenents de paletes; i la tercera és la qualitat de tots els treballs realitzats.

Entre moltes obres arreu del territori català en les quals ha participat es podrien destacar. dins l'àmbit de Manresa: l'execució de la presa i l'edifici del Berenador del Parc de l'Agulla, la rehabilitació del Casino com a biblioteca i centre cultural, la reconstrucció del nou Teatre Kursaal, el pavelló del Nou Congost, la nova Piscina Municipal de Manresa, i la rehabilitació del Monestir de Sant Benet, entre moltes altres.

Goigs de la Misteriosa Llum

A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra,
pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent.
Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat,
en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat;
set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra
fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent.

The image shows a musical score for a piece titled "Goigs de la Misteriosa Llum". The score is written in a single system with six staves of music. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 2/4. The lyrics are written below the notes. The music consists of a single melodic line. The lyrics are: "A - que - lla Llum res - plen - dent, tan gen - til, tan cla - ra, pu - ra, la Tri - ni - tat ens fi - gu - ra Mis - te - ri tan ex - cel - lent. Per l'ai - gua que pas - sa - va per les ter - res del bis - bat, en gran en - tre - dit es - ta - va a - ques - ta no - ble ciu - tat; set anys con - ti - nu - a - ment du - rà sem - blant des - ven - tu - ra fins que ar - ri - bà la cu - ra de mà de l'Om - ni - po - tent." The score ends with a double bar line.

Versió: Miquel Blanch

*Aquella Llum resplendent,
tan gentil, tan clara i pura,
la Trinitat ens figura
Misteri tan excel·lent.*

I

Per l'aigua que passava
per les terres del bisbat,
en gran entredit estava
aquesta noble ciutat;
set anys contínuament
durà semblant desventura
fins que arribà la cura
de mà de l'Onnipotent.

Aquella Llum resplendent,...

II

Poc abans que fos migdia
sent el temps clar i serè,
veren la Llum que venia
per rescat de nostre bé:
de Montserrat certament
partí tan alta ventura,
perquè la Verge procura
sempre pel bé de la gent.

Aquella Llum resplendent,...

III

Estant la gent impensada
d'un cas tan singular,
la Llum santa i delicada
al Carme se'n va entrar;
tots hi anaven corrent,
a ciutat ningú s'atura,
veren la Llum en l'altura
de la clau més preminent.

Aquella Llum resplendent,...

IV

Una part en gran claror
entrà dins la Trinitat,
l'altra a Sant Salvador

de consemblant igualtat;
l'altra sens fer moviment,
en la clau restà segura;
de sobres de gran dolçura
plorava la demés gent.

Aquella Llum resplendent,...

V

Les campanes repicaven
sens que ningú les tocàs,
els frares a Déu lloaven
per tan extremíssim cas,
aleshores en continent
la Llum de nostra ventura
isqué dalt per l'obertura,
restant el poble content.

Aquella Llum resplendent,...

VI

El Bisbe, que visitava
en Sant Ponç, prop Santpedor,
el gran entredit alçava,
oïnt el cas amb fervor;
plorant molt amargament
de genolls en terra dura,
diu: Jo no vull més rotura
amb mon poble ni ma gent.

Aquella Llum resplendent,...

VII

La distinció que féu
és mirall molt vertader,
tres persones i un sol Déu,
un ser, voler i poder.
Oh encobert ornament,
distinció i juntura!
Oh difícil tancadura!
Oh profundo fonament!

Aquella Llum resplendent,...

Ajuntament de Manresa

ASSOCIACIÓ MISTERIOSA LLUM